

Maria Sorlí Fresquet, portaveu del grup municipal de Compromís a l'Ajuntament d'Alcalà de Xivert presenta al Ple municipal la següent moció:

MOCIÓ 8 DE MARÇ 2021

Cada any celebrem el 8 de març des de que en la Segona Conferència Internacional de Dones Treballadores en Copenhaguen en 1910 es va establir aquesta data com el Dia Internacional de les Dones Treballadores. Dia de reivindicació dels drets laborals i socials de les dones, reconegut internacionalment i nascut des del feminisme com a reivindicació per la igualtat i l'equitat entre dones i homes.

Després de 111 anys, el feminisme global està més viu que mai. S'estén per tot arreu on les dones compartim lluites a través de les xarxes i ens donem suport per avançar en drets. Al País Valencià, el feminisme s'escampa de forma transversal i s'exerceix a les associacions veïnals, esportives, ecologistes, en defensa de la salut, els drets humans, l'urbanisme, la cultura o l'educació. A tot arreu, dones i homes feministes s'impliquen des de les seues organitzacions i ocupacions, arreplegant el testimoni dels moviments feministes, estenent el feminisme per tots els llocs.

La raó de ser del feminisme és eixamplar i millorar la vida de totes les persones, garantint els drets de ciutadania i, en especial de les dones, impulsant canvis socials estructurals per la inclusió social.

El feminisme i la democràcia s'enforteixen del debat assossegat i la reflexió en profunditat. Discrepar és créixer, però el to d'insult i menyspreu que s'està establint al diàleg polític i a les xarxes socials és inacceptable i inútil per aprofundir en la igualtat social. Les dretes i ultradretes estan enterbolint eixe diàleg, amenaçant qui pensa diferent, difonent falsedats, volent imposar la seua visió del món excloent i denegant el dret de les dones i dels homes a ser lliures, estimar qui vulguen i sentir-se com vulguen, més enllà dels rols de gènere.

Des del feminisme lluitem contra eixa intolerància, impulsant una societat plural i diversa, on els drets de les persones i la seua autonomia siga el centre de les polítiques. Perseguim una societat complexa, rica i diversa on cuidar, curar i criar siguen els eixos de la vida econòmica, social, política i familiar.

Enguany, el 8 de març serà diferent. Patim una pandèmia mundial que no ens permet ajuntar-nos, ni tocar-nos, ni abraçar-nos. Enguany no podrem eixir als carrers a manifestar-nos. I per això, la lluita feminista pels drets de les dones enguany és més necessària que mai.

La pandèmia ha mostrat que el funcionament de la nostra societat capitalista, es sosté en el treball de cures que duen a terme fonamentalment les dones, però que el sistema no reconeix.

Els avanços que s'havien assolit en els darrers temps estan en perill de retrocés perquè la pandèmia reforça desigualtats i vulnerabilitats en els sistemes socials, polítics i econòmics.

L'impacte que està tenint la COVID-19 en les dones és major en el nombre total de casos malgrat que la prevalença és més alta en homes. Aquests factors tenen el seu origen en aspectes relacionats amb els rols de gènere i amb la precarització cap a les tasques de sosteniment de la vida que fan majoritàriament les dones. Entre altres:

- Les dones suporten una major càrrega de treballs precaris i d'economia submergida, un treball invisible i no pagat que s'ha evidenciat encara més en la pandèmia.
- Les dones estan majoritàriament en la primera línia del treball de cures i atenció socio sanitària, tant en el treball de cures remunerat, com a aquell no remunerat i especialment invisibilitzat.
- El rol de cuidadora assignat a les dones posiciona les professionals sanitàries en la primera línia d'atenció i resposta a la malaltia, especialment les infermeres i les auxiliars d'infermeria i geriatria.
- La saturació del sistema sanitari va comportar, entre altres, que en les primeres setmanes de pandèmia, les dones no pogueren estar acompanyes en el part.
- Les dones han patit una doble càrrega laboral, la de combinar el teletreball amb l'atenció de majors i criatures, especialment en els confinaments.
- En el cas de dones que han hagut d'anar a treballar presencialment, tota aquesta situació s'ha agreujat i ha posat de manifest que la conciliació se sustenta en gran mesura en les esquenes de les mares i també en les àvies, que en pandèmia han hagut de deixar de prestar aquest suport indispensable.
- Per últim, la violència de gènere s'ha intensificat durant el període de confinament. La convivència confinada amb els seus maltractadors i la imposició del distanciament social, ha incrementat en un 70% l'atenció dels centres Dona 24hores.

Malgrat que no es disposen de prou xifres que reflectisquen la interseccionalitat, resulta prou evident que com qualsevol crisi, afecta més a les persones amb més vulnerabilitats associades. En aquest cas a la situació laboral precària, a la manca de xarxa de suport o al mercat laboral feminitzat en el que es troben.

A més, aquesta crisi que ve a sumar-se -si no és un efecte- a les crisis econòmica i climàtica que ja arrossegàvem. Per eixa raó, apostem per l'ecofeminisme com l'opció política que aposta per un canvi de model socioeconòmic sostenible, que pose la salut de les persones i el planeta al centre de les polítiques, descartant el model econòmic fracassat injust i depredador, cap un model d'economia sostenible on les cures i el sosteniment de la vida estiguen al centre.

Des dels ajuntaments, que som la primera porta a la ciutadania de les polítiques públiques, hem de fer un major esforç per contribuir a la igualtat real entre dones i homes, donant suport a les propostes feministes per millorar la vida de les persones. De totes les persones.

PER TOT AIXÒ AQUEST AJUNTAMENT ES COMPROMET A:

PRIMER.- Ens comprometem a elaborar polítiques d'igualtat de caràcter interseccional i transversal, -des de la mobilitat, atenció a col·lectius vulnerables, coeducació i conciliació, fins a infraestructures i esport- i a dotar-les pressupostàriament.

SEGON.- Ampliar les Ajudes Econòmiques per als Xiquets i Xiquetes que assisteixen a l'Escola Infantil d'1 a 3 anys a aquelles famílies que decideixen curar a casa.

TERCER.- Demanar al Govern espanyol que iniciï els tràmits per aprovar una llei d'equiparació efectiva salarial entre dones i homes, que incloga la paritat obligatòria en els espais de presa de decisió d'entitats, empreses i organismes.

QUART.- Demanar al Govern espanyol la ratificació del Conveni 186 de la OIT (Organització Internacional del Treball) per a la dignificació del treball a la llar i les cures.

QUINT.- Avaluar i fer el seguiment dels acords presos en matèria d'igualtat, i donar-ne compte periòdic a aquest ple.

Alcalà de Xivert, 8 de març de 2021.